

Δεν ξέρω αν είναι εύκολο ή όχι. Όσοι με ξέρουν, γνωρίζουν ποιος είμαι, όσοι δεν με ξέρουν το κάνουν σιγά σιγά οι νέοι είναι πιο δύσκολοι όσον αφορά την εικόνα που έχουν για μένα, αλλά μόλις με γνωρίσουν χαλαρώνουν».

Ελευθερία στο παιχνίδι και εκτός: «Στο παιχνίδι είχα πάντα την ελευθερία να κινούμαι όπου ήθελα, χωρίς να σέβομαι πολύ μια θέση. Όλοι οι προπονητές που είχα μου έδιναν αυτή την ελευθερία να κινούμαι όπου ήθελα και όπου μπορούσα να κάνω μεγαλύτερη ζημιά στον αντίπαλο. Εκτός του παιχνιδιού η απόλυτη ελευθερία είναι να περνάω χρόνο με την οικογένειά μου, τη γυναίκα μου, τα παιδιά μου και να τα απολαμβάνω. Δεν ξέρω αν έχω νιώσει την πίεση τα χρόνια που παίζω. Μόνο η υποχρέωση να έχω αποτελέσματα».

Η σημερινή του θέση: «Πάντα προσπαθώ να κινούμαι για να βρω τα κενά, ανάλογα με το κάθε παιχνίδι. Ακόμα κι αν ξεκινήσω από τα δεξιά, συνήθως κινούμαι προς τα μέσα. Τον τελευταίο καιρό γυρίζω για να προσπαθήσω να δημιουργήσω δημιουργήσω αριθμητική υπεροχή, ώστε η ομάδα ελέγχει την κατοχή. Νιώθω καλά έτσι και προσπαθώ να απολαμβάνω τον εαυτό μου στον αγωνιστικό χώρο».

Πόσο καιρό κάνει να μιλήσει σε κάποιον όταν χάνει: «Τώρα είναι διαφορετικά. Αφού έχω τα παιδιά μου, όταν γυρίζω σπίτι με βοηθάει πολύ να βάλω τα πράγματα στη θέση τους. Είναι αλήθεια ότι πριν από αυτά, όταν ήμουν μόνος με την Αντονέλα, περνούσα πολύ χρόνο κλεισμένος χωρίς να θέλω να μιλήσω σε κανέναν, λόγω της ήπιας. Όταν ήμουν νέος, μεγάλωσα μισώντας να χάνω. Πάντα ήθελα να κερδίζω σε όλα. Θέλω να κερδίζω κάθε παιχνίδι.»

Ο τελικός του Champions League 2006: «Λυπάμαι που δεν βγήκα να πανηγυρίσω. Δεν είχα συνειδητοποιήσει τι γινόταν. Εκείνη τη στιγμή σκεφτόμουν ότι δεν είχα παίξει. Μέχρι τον τραυματισμό μου (κόντρα στην Τσέλσι στη φάση των «16»), συμμετείχα. Απογοητεύτηκα. Μετανιώνω βαθιά γι αυτό το επεισόδιο. Κερδίσαμε αυτό το Champions League. Είχα ευτυχώς, στη συνέχεια την ευκαιρία να το απολαύσω».

Η μάχη με τον Κριστιάνο: «Πάντα ήθελα να ξεπερνάω τον εαυτό μου και να μην κοιτάζω τι έκαναν οι άλλοι. Με τον Κριστιάνο διατηρήσαμε τον ανταγωνισμό στο ίδιο πρωτάθλημα για χρόνια. Ήταν υπέροχο και μας βοήθησε να αναπτυχθούμε στην καριέρα μας. Αλλά χωρίς να κοιτάξουμε ο ένας τον άλλον. Ήθελα απλώς να ξεπεράσω τον εαυτό μου για να είμαι ο καλύτερος και όχι καλύτερος από τον άλλον.»

Αν είναι δύσκολο να είσαι Μέσι σε καθημερινή βάση: «Είμαι Μέσι 34 χρόνια, οπότε αρχίζω να το συνηθίζω. Είμαι χαρούμενος με όλα όσα έχουν συμβεί, αν και μερικές φορές πρέπει να παραδεχτώ ότι θα ήθελα να περνάω απαρατήρητος, να χαίρομαι την οικογένειά μου χωρίς να με αναγνωρίζει ο κόσμος. Δεν παραπονιέμαι, αντιθέτως, είναι πάντα ωραίο να δέχεσαι ένα κομπλιμέντο, ένα χαμόγελο ή κάποιον που μου ζητάει μια φωτογραφία. Το έχω συνηθίσει και για μένα το έχει γίνει φυσιολογικό. Πολύ καλό».

Ζλάταν: «Θέλω να μείνω στη Μίλαν όλη μου τη ζωή»

Ο Ζλάταν Ιμπραϊμοβιτς εξέφρασε την επιθυμία του μείνει για πάντα στη Μίλαν, χαριτολογώντας ότι θα μπορούσε να παίξει με μια τρίτη γενιά της οικογένειας Μαλντίνι.

Ο Σουηδός αστέρας πρόσφατα έκλεισε τα 40 χρόνια ζωής, ωστόσο εξακολουθεί να σκοράρει. Το συμβόλαιό του με τους «ροσονέρι» λήγει στο τέλος της φετινής σεζόν και όλα παραμένουν ανοιχτά για το μέλλον της καριέρας του.

Ο Ζλάταν ήταν καλεσμένος στο «Che Tempo Che Fa» στο «Rai Tre» για να συζητήσει για το νέο του βιβλίο, «Αδρεναλίνη» αλλά και για το μέλλον του.

«Θέλω να παίζω όσο περισσότερο γίνεται, και όσο έχω αυτή την αδρεναλίνη, θα συνεχίσω. Ας ασκήσουμε πίεση στη Μίλαν για να μου προσφέρει νέο συμβόλαιο. Ελπίζω να μείνω στη Μίλαν για μια ζωή. Έχω ακόμα στόχους που μπορώ να επιτύχω και θέλω να κερδίσω ένα ακόμη Scudetto».

Δεν ξέρω τι θα γίνει μετά το ποδόσφαιρο, οπότε φοβάμαι λίγο να σταματήσω. Θα δούμε, αλλά θέλω να συνεχίσω να παίζω για να μην μετανιώσω», ανέφερε αρχικά ο έμπει-

Θέλω να συνεχίσω να παίζω για να μην μετανιώσω

ρος στράικερ της Μίλαν.

Ο Ιμπραϊμοβιτς είναι ένας από τους λίγους που μπόρεσαν να παίξουν στο ίδιο γήπεδο με δύο γενιές της ίδιας οικογένειας, καθώς ο Πάολο Μαλντίνι ήταν ο αντίπαλός του και τώρα ο γιος του, Ντάνιελ είναι συμπαίκτης του.

«Είναι υπέροχο, θα δούμε αν συνεχιστεί η αδρεναλίνη και θα μπορώ να παίζω και με τον γιο του Ντάνιελ!», τόνισε χαριτολογώντας ο Ζλάταν.

Πέθανε ο Στέβαν Γέλοβατς

Ο Στέβαν Γέλοβατς άφησε την τελευταία του πνοή την Κυριακή (05/12), λίγες εβδομάδες μετά από την κατάρρευσή του στο κλειστό των Άνω Λιοσίων στη διάρκεια προπόνησης της ΑΕΚ που παραμένει σε κατάσταση σοκ. Δυστυχώς, ο Στέβαν Γέλοβατς ήταν μόλις 32 ετών και είχε όλη τη ζωή μπροστά του...

Ο Σέρβος φόργουορντ που κοιτούσε τον κόσμο από τα 2μ.08, νοσηλεύθηκε σε νοσοκομείο της Αθήνας, σε καταστολή, με την οικογένειά του να βρίσκεται συνεχώς στο πλευρό του και να αποφασίζει στις 2/12 να τον πάρει πίσω στην πατρίδα του, όπως αναφέρει το SPORT24. Στο πλευρό του βρίσκονταν συνεχώς και οι συμπαίκτης του, οι προπονητές του, κάθε μέλος της ΚΑΕ ΑΕΚ που προσεύχονταν κάθε μέρα, κάθε ώρα, περιμένοντας να τον δουν να ξυπνάει και να επανέρχεται σιγά-σιγά στην κανονικότητα.

Γεννημένος στις 8 Ιουλίου του 1989 στο Νόβι Σαντ, ο Γέλοβατς έκανε τα πρώτα του μπάσκετικά βήματα στην ΚΚ Βιζούρα, συνέχισε στην Μέγκα Βιζούρα, πέρασε από Ερυθρό Αστέρα, Αντάλια, Καζέρτα, Λιέτουβος Ρίτας, Σαραγόσα, Νίζνι, Μπάμπεργκ, Γκαζιαντέπ, αγωνίστηκε πέρυσι στην Ιαπωνία και ήρθε φέτος στην Ελλάδα για να ηγηθεί της προσπάθειας που κάνει η ΑΕΚ. Μια στιγμή, ωστόσο, ήταν αρκετή για να του στερήσει τα πάντα και να στερήσει εκείνον από τους αγαπημένους του ανθρώπους.

Στο πλευρό του βρίσκονταν συνεχώς και οι συμπαίκτης του, οι προπονητές του, κάθε μέλος της ΚΑΕ ΑΕΚ που προσεύχονταν κάθε μέρα, κάθε ώρα, περιμένοντας να τον δουν να ξυπνάει

